

En llaor del Sant Patró es fa la Festa Major.

Una gentada a desdî ve en el tren del dematí.

Les campanes i els morters saluden als forasters.

Una música famosa arriba tota polsosa.

AUCA DE LA FESTA MAJOR

per ENRIC C. RICART

Comentari per ARNAU DE ROCAFORT

Sota un sol implacable, brunzent, com un soldador autògen, s'inflama de sobte, crepitant i avalotada, la Festa Major. I aquí en veureu la seva glòria esventadissa, en comprimits meravellosament preparats per aquest artista que fins a París ja n'estan assabentats i que s'anomena Enric C. Ricart i, per acabar-ho d'arreglar, és fill de Vilanova. Aquest artista amoixa i clenxe el boix d'una tal manera que li fa fer el que vol i només de passar el nas per sobre aquests gravats ja en sentireu tota la flaire de cera i pólvora, de suor i olor, que són les emanacions més castisses d'una festa major, sobretot si és penedessenca com la que fa el cas.

Aixeca el Sant Patró la seva palma, en senyal de gràcia, i ja no hi ha qui s'aguanti. Tota la Vila, sense com va ni com costa, esbufega en un neguit de joia, i necessita tot el campanar per esbafar son alè que de tan ardit fa brandar les campanes i escampa el fum de

Gracias a la generosidad del eminente artista panadense, E. C. Ricart, podemos hoy reproducir originales en nuestras páginas, sus magníficos grabados al boj glosando la Fiesta Mayor.

«L'auca de la Festa Major» que se editaba por primera vez en 1919 y se publicaba de nuevo en 1921 en la interesante revista «Penedès», tiene, a pesar del tiempo transcurrido, una lozanía y frescura que sólo tienen las cosas auténticamente buenas.

Los comentarios, publicados también hace veintisiete años en dicha revista, debidos a la pluma de un agudo escritor vilafranqués que firmaba sus artículos con Arnau de Rocafort, acaban de completar lo que el ingenio del grabador explicaba en sus «redolins».

Al agradecer a uno y a otro este derecho de reproducción nos place divulgar esta expresión popular de la tradición y el arte, tan bellamente hermanadas, y tenemos la seguridad que servirá para saborear las esencias de las festividades que se acercan y para preparar la Fiesta de San Félix, en la que deseamos a nuestros favorecedores, colaboradores, amigos y a toda Vilafranca, una especial bendición del Santo.

les morterades que esfereeixen les òlibes arrupides en ses entranyes com trossets de vianda del dia abans entre queixals.

Sota la màgica palma del Sant Patró dirieiu que sorgeix un nou món, quasi de llegenda, que en lloc d'espaventar els bons botiguers, els fa riure i esbargar-se com no és de dir. Sort que és una vegada a l'any. Heu's aquí, doncs, que arriba el tren (amb 15 minuts de retràs) i llença un crit com si digués: «Ja no puc més!», de tant ple que va d'una gent, tivant i virolada, que va escorrent-se per l'estació i escampant-se com un rumbós gallaret pels carrers de la Vila. I us gireu d'un altre cantó i veieu com, d'una d'aquestes barques terrestres de vela, que s'anomenen tartanes, van baixant, deliquescents i sòpits, uns músics que ja vénen d'una altra festa major veïna i porten a dins una veritable tramuntana a punt de desencadenar-se a través dels instruments.

Com el gall d'aquest nou

An En Joan de la Gralla tothom qui l'escolta balla.

El Noi gran, el timbalé, també ho fa d'allò més bé.

Re-ec, cata-cric, cata-crac, tirant piules passa el drac.

Camina amb molta catxassa la revinguda mulassa.